

Hænde, som det aldrig nogensinde før har haft med at gjøre. I samme Paragraf er der endnu en Bestemmelse, der bliver gjen- tagen i § 3 for Rytteriets Vedkommende, nemlig, at Fodfolkets Liniebatailloner hver skulle have 3 Sekondlieutenanter til Tjeneste i Fredstid. Den høitærede Krigsminister motiverede dette Forslag, men, som det forekommer mig, mere til Fordel for de vedkommende Sekondlieutenanter end egentlig for Hæren. Det har jo nemlig vist sig, at der ikke kommer et tilstrækkeligt Antal Sekondlieutenanter frem derved, at der staffles dem Udgang til Orlovspenge og de forskjellige Stillinger i Civiletaten. Dette Opmuntringsmiddel til at skaffe sig værnepligtige Befalingsmænd har altid forekommet mig at være af en noget tvivlsom Natur, men det kan jo ikke nægtes, at en Forøgelse af Antallet af værnepligtige Befalingsmænd, hvis Tal det ærede Thing foreslog noget ind- strænket, da man sidst havde Hærloven under Behandling, fordi man foreslog at for- øge de faste Befalingsmænds Antal, aldrig kan gjøre nogen Skade; tværtimod, det kan jo kun være til Nytte for Hæren. — Den sidste Paragraf, som efter min Anskuelse hører til den Gruppe, som jeg har tilladt mig at dvæle noget ved, er § 10, uagtet den naturligtvis ogsaa har sin Begrundelse i de Forslag, som findes under §§ 4 og 5 i Forslaget. Den høitærede Krigsminister foreslaar, at der skal tildeles Fodfolkets Kompagnichefer Heste, for at de kunne blive beredne, en Foranstaltning, som man har gjenemført i flere af Udlandets Hære, som man har prøvet her i en Række af Aar, og som man har fundet tilfredsstillende. Jeg tror, at det er en Foranstaltning, der vil være til stor Nytte og Gavn for Hæren, den vil, som der staar i Motiverne, sætte Kom- pagnicheferne i Stand til ganske anderledes efter trættende Marscher og Dvæler eller i Krigstilfælde under større Anstrængelser at føre tilstrækkeligt Tilsyn med Mandskabet, naar det ligger i Kantonnement, eller hvor- ledes det nu er fordelt. Jeg kan fuldstæn- dig slutte mig dertil, og jeg kan ogsaa for- staa, at den høitærede Krigsminister i Lov- forslaget har indstrænket sig til at bringe i Forslag, at kun det halve Antal af Kompagnicheferne ved Fodfolket skulde gjo- res beredne. Der er jo ikke saa stor Beredvillighed til at bevilge større Beløb til Forsvarsvæsenet, saa at det vistnok er ganske klogt og hensigtsmæssigt, at man kun gaar frem med mindre Skridt, men det fore- kommer mig rigtignok, at den høitærede Krigsminister har drevet dette økonomiske Hensyn noget vidt, naar han foreslaar, at

der til disse Heste kun skal leveres det halve Antal Hestepassere. Det er nu ganske sikkert, at en Hestepasser meget vel kan passe 2 Heste, ja endogaa 3 Heste — i saa Henseende er der jo intet Skadeligt i Forslaget — men derimod forekommer det mig nok, at den Hestepasser, der skal passe to Kompagni- chefers Heste, bliver sat i den Ubehagelighed, som der jo altid er forbundet med at skulle tjene to Herrer, og at de Herrer Kompagni- chefer ogsaa ville finde Anledning til at føle Savnet af, at man ikke tildeeler hver af dem en Hestepasser. Jeg for min Del kunde ønske, at man vilde foreslaa, at enhver Afdeling fik det fornødne Antal Heste- passere.

De Paragrafer, som handle om de Forandringer i Hærloven, der ere en Følge af det i Landsthinget for Diebliffet lig- gende Lovforslag om Befæstninger her i Landet, ere §§ 4 og 5. Dem kan jeg fuld- stændig slutte mig til, den høitærede Krigs- minister er vist ikke paa nogen Maade gaaet ud over, hvad der er absolut nødvendigt, naar der skal tilveiebringes det fornødne Mandskab til de forestaaende Befæstnings- anlæg. Jeg skal kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, det er For- slaget om Fæstningsartilleriet. Det fore- slaas organiseret i 1 Regiment paa 3 Linie- batailloner à 4 Kompagnier, altsaa 12 Linie- kompagnier. Da Lovforslaget om Hærord- ningen var for i Landsthinget i 1879—80, var det under Forhandling i Udvalget, om man ikke gjorde rigtigt i at dele Fæstnings- artilleriet i 2 Batailloner, hver paa 6 Kom- pagnier, idet man saa efter en Sandsynlig- hedsberegning antog, at den ene Bataillon vilde kunne finde Anvendelse og være til- strækkelig for Søforterne, medens den anden Bataillon skulde anvendes dels til Landbe- fæstningen om Kjøbenhavn og dels andet- steds. Dette er kun Noget, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, idet man, dersom det forholder sig som den Gang forudsat, at der behøves 6 Kompag- nier til Besætningen af Søbefæstningen, jo vil blive nødt til at dele den ene Bataillon i 2 Dele. Hertil skal jeg indstrænke mig.

Blom: Idet jeg ganske skal henholde mig til de Uttringer, som ere fremsatte af den meget ærede Iste Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner), skal jeg kun tilføie en ganske enkelt Bemærkning i Anledning af det Forslag, der i Lovforslaget er gjort om at forøge Antallet af Rekrutterne ved Rytter- regimenterne for at gjøre det muligt at have Rytterregimenternes Styrke komplet. En lignende Grund, som der er til at tildele